

ბალაშია 1997 წლის 1 დეკემბრიდან

კონვენცია

საქართველოს მთავრობასა და ამერბაიჯანის რესპუბლიკის მთავრობას შორის ორმაგი დაბეგვრის თავიდან აცილებისა და შემოსავლებზე და ქონებაზე გადასახადების გადაუხდელობის აღკვეთის შესახებ

საქართველოს მთავრობა და ამერბაიჯანის რესპუბლიკის მთავრობა შემდგომში
“ხელშემკვრელი სახელმწიფოები”,
სურთ რა დადონ კონვენცია ორმაგი დაბეგვრის თავიდან აცილებისა და
შემოსავლებზე და ქონებაზე გადასახადების გადაუხდელობის აღკვეთის შესახებ,
შეთანხმდნენ შემდეგზე:

მუხლი 1.

პირები, რომელთა მიმართაც გამოიყენება კონვენცია

ეს კონვენცია გამოიყენება იმ პირთა მიმართ, რომლებიც წარმოადგენენ ერთი
ან ორივე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტებს.

მუხლი 2.

გადასახადები, რომლებზეც ვრცელდება კონვენცია

1. ეს კონვენცია ვრცელდება შემოსავლებზე და ქონებაზე გადასახადების
მიმართ, რომლებიც გადაიხდება ხელშემკვრელ სახელმწიფოებში მიუხედავად მათი
გადახდევინების წესისა.

2. შემოსავლებზე და ქონებაზე გადასახადებად ითვლება ყველა ის გადასახადი,
რომელიც გადაიხდევინება შემოსავლების მთლიანი თანხიდან, ქონების მთლიანი
თანხიდან ან შემოსავლისა და ქონების ცალკეული ელემენტებიდან, უძრავ-მოძრავი
ქონების განსხვავებით მიღებულ შემოსავლებზე გადასახადების, აგრეთვე, ქონების
ნამეგი ღირებულების გადასახადის ჩათვლით.

3. არსებულ გადასახადებს, რომლებზედაც ვრცელდება ეს კონვენცია,
წარმოადგენენ:

a) საქართველოში:

- (I) საწარმოს მოგების (შემოსავლების) გადასახადი;
- (II) ფიზიკურ პირთა საშემოსავლო გადასახადი;
- (III) საწარმოთა ქონების გადასახადი; და
- (IV) ფიზიკურ პირთა ქონების გადასახადი
(შემდგომში წოდებულნი, როგორც “საქართველოს გადასახადები”).

b) ამერბაიჯანის რესპუბლიკაში:

- (I) საწარმოებისა და ორგანიზაციების ცალკეული სახის შემოსავლებსა და
მოგებაზე გადასახადი;
- (II) ფიზიკურ პირთა საშემოსავლო გადასახადი

(III) ქონების გადასახადი.

(შემდგომში წოდებული როგორც “ამერბაიჯანის გადასახადი”)

4. ეს კონვენცია ვრცელდება, აგრეთვე ყველა იდენტიური ან არსებითად ანალოგიური გადასახადის მიმართ, რომლებიც ამ კონვენციაზე ხელის მოწერის თარიღის შემდეგ იქნება გადახდევინებული არსებულ გადასახადებზე დამატებით ან მათ ნაცვლად. ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა კომპეტენტური ორგანოები აცნობებენ ერთმანეთს მათ შესაბამის საგადასახადო კანონებში შეტანილი ნებისმიერი არსებითი ცვლილებების შესახებ.

მუხლი 3 **ზოგადი განსაზღვრებანი**

1. ამ კონვენციის მიზნებისათვის, თუ კონტექსტიდან სხვა რამ არ გამომდინარეობს:

a) ტერმინი “ხელშემკვრელი სახელმწიფო” და “მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფო” კონტექსტიდან გამომდინარე ნიშნავს საქართველოს ან ამერბაიჯანის რესპუბლიკას;

b) ტერმინი “საქართველო” გეოგრაფიული მნიშვნელობით ნიშნავს საქართველოს სახელმწიფო საზღვრებში მოქცეულ მთელ ტერიტორიას, შიდა და ტერიტორიული წყლების, განსაკუთრებული ეკონომიკური ზონის და კონტინენტური შელფის ჩათვლით, რომლებზეც საერთაშორისო სამართლისა და საქართველოს ეროვნული კანონმდებლობის თანახმად ვრცელდება საქართველოს იურისდიქცია, სუვერენული უფლებები და საგადასახადო კანონმდებლობა.

c) ტერმინი “ამერბაიჯანი” ნიშნავს ამერბაიჯანის რესპუბლიკის ტერიტორიას, ამერბაიჯანის რესპუბლიკის შიდა წყლების ჩათვლით, კასპიის ზღვის (გზის) სექტორს, რომელიც ეკუთვნის ამერბაიჯანის რესპუბლიკას, ამერბაიჯანის რესპუბლიკის საჰაერო სივრცეს, აგრეთვე სხვა ნებისმიერ ტერიტორიას, რომელიც განსაზღვრულია ან მომავალში განისაზღვრება საერთაშორისო სამართლისა და ამერბაიჯანის რესპუბლიკის ეროვნული კანონმდებლობის შესაბამისად, რომლის ფარგლებშიც ამერბაიჯანის რესპუბლიკა ახორციელებს თავის სუვერენულ უფლებებს წიაღისეულთან, ზღვის ფსკერთან, კონტიგენტურ შელფთან და ბუნებრივ რესურსებთან დაკავშირებით;

d) ტერმინი “პირი” ნიშნავს ფიზიკურ პირს, იურიდიულ პირს ან პირთა ნებისმიერ გაერთიანებას.

e) ტერმინი “ეროვნული პირი” ნიშნავს ნებისმიერ ფიზიკურ პირს, რომელსაც გააჩნია ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მოქალაქეობა და ნებისმიერ იურიდიულ პირს, რომელსაც ასეთი სტატუსი მიღებული აქვს ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მოქმედი კანონმდებლობის საფუძველზე.

f) ტერმინი “ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმო” და “მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმო” შესაბამისად ნიშნავს საწარმოს, რომლის მართვა ხორციელდება ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ და საწარმოს, რომლის მართვა ხორციელდება მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ.

g) ტერმინი “საერთაშორისო გადაზიდვა” ნიშნავს ნებისმიერ გადაზიდვას საზღვაო, საჰაერო, საავტომობილო ან სარკინიგზო სატრანსპორტო საშუალებებით,

ექსპლუატირებული ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მიერ გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც ასეთი საგრანსპორტო საშუალებების ექსპლუატაცია ხდება მხოლოდ ერთი და იმავე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში განლაგებულ პუნქტებს შორის.

h) გერმინი “კომპეტენცური ორგანო” ნიშნავს:

(I) საქართველოსთან მიმართებაში – ფინანსთა მინისტრს ან მის სრულუფლებიან წარმომადგენელს.

(II) აზერბაიჯანის რესპუბლიკასთან მიმართებაში – ფინანსთა სამინისტროს ან მის უფლებამოსილ წარმომადგენელს;

2. ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მიერ ამ კონვენციის გამოყენებისას ნებისმიერ გერმინს, რომელიც არ არის მასში განსაზღვრული, ექნება ის მნიშვნელობა, რაც მას ენიჭება ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობით, თუ კონტექსტიდან სხვა რამ არ გამომდინარეობს.

მუხლი 4. რეზიდენტი

1. ამ კონვენციის მიზნებიდან გამომდინარე, გერმინი “ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი” ნიშნავს პირს, რომელიც ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობის შესაბამისად ექვემდებარება მასში დაბეგვრას, საცხოვრებელი ადგილის, მუდმივი ადგილსამყოფელის, იურიდიული პირის რეგისტრაციის (წარმოქმნის) ადგილის მიხედვით ან სხვა ანალოგიური კრიტერიუმის საფუძველზე. ამასთან ერთად ეს გერმინი არ მოიცავს პირს, რომელიც ექვემდებარება ამ ქვეყანაში დაბეგვრას, მხოლოდ იმის საფუძველზე, რომ ეს პირი შემოსავლებს იღებს ამ სახელმწიფოში არსებული წყაროებიდან.

2. თუ ამ მუხლის პირველი პუნქტის დებულებათა შესაბამისად, ფიზიკური პირი არის ორივე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, მისი სტატუსი განისაზღვრება შემდეგნაირად:

a) იგი ითვლება იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტად, სადაც მას გააჩნია მუდმივი საცხოვრებელი, თუ მას მუდმივი საცხოვრებელი ორივე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში აქვს, იგი ითვლება იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტად, სადაც მას გააჩნია უფრო მჭიდრო პირადი და ეკონომიკური კავშირები (სასიცოცხლო ინტერესების ცენტრი);

b) თუ შეუძლებელია იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს დადგენა, სადაც მას აქვს სასიცოცხლო ინტერესების ცენტრი, ან თუ მას არც ერთი ამ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში არ გააჩნია მუდმივი საცხოვრებელი, იგი ითვლება იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტად, სადაც იგი ჩვეულებრივ ცხოვრობს;

c) თუ იგი ჩვეულებრივ ცხოვრობს ორივე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში ან ჩვეულებრივ არ ცხოვრობს არც ერთ მათგანში, მაშინ იგი ითვლება იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტად, რომლის ეროვნულ პირსაც წარმოადგენს;

d) თუ იგი არ არის არც ერთი მათგანის ეროვნული პირი, მაშინ ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა კომპეტენტური ორგანოები ასეთი პირის დაბეგვრის შესახებ საკითხებს გადაწყვეტენ ურთიერთშეთანხმების საფუძველზე.

3. თუ ამ მუხლის პირველი პუნქტის დებულებათა შესაბამისად პირი, რომელიც არ არის ფიზიკური პირი, წარმოადგენს ორივე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტს, მაშინ იგი ითვლება იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტად, სადაც

იგი რეგისტრირებულია (წარმოქმნილია).

მუხლი 5 **მუღმივი წარმომადგენლობა**

1. ამ კონვენციის მიზნებისათვის, გერმინი “მუღმივი წარმომადგენლობა” ნიშნავს საქმიანობის მუღმივი ადგილს, რომლის მეშვეობითაც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმო მთლიანად ან ნაწილობრივ ახორციელებს სამეწარმეო საქმიანობას მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში.

2. გერმინი “მუღმივი წარმომადგენლობა”, კერძოდ, მოიცავს:

- a) მართვის ადგილს;
- b) ფილიალს (განყოფილება);
- c) კანტორას (ოფისი);
- d) ფაბრიკას;
- e) სახელოსნოს;

f) მაღაროს, საბადოს, გაზის ან ნავთობის ჭაბურღილს, კარიერს, დანადგარს, ნაგებობებს ან ბუნებრივი რესურსების ძიების, მოპოვების და დამუშავების ნებისმიერ სხვა ადგილს.

3. სამშენებლო მოედანი, სამონტაჟო ან საამწყოობო ობიექტი ქმნიან მუღმივი წარმომადგენლობას, თუ ისინი არსებობენ იმ დროის განმავლობაში, რომელიც აღემატება 6 თვეს.

4. ამ მუხლის წინამდებარე დებულებების მიუხედავად, გერმინი “მუღმივი წარმომადგენლობა” არ მოიცავს:

a) ნაგებობების გამოყენებას და საწარმოს კუთვნილი საქონლისა და ნაკეთობათა მარაგის ფლობას, მათი მხოლოდ შენახვისა და დემონსტრირების ან შემდგომი გრანსპორტირების მიზნით;

b) ამ საწარმოს კუთვნილი საქონლის ან ნაკეთობათა მარაგის ფლობას, მხოლოდ და მხოლოდ სხვა საწარმოს მიერ მათი გადამუშავების მიზნით;

c) საქმიანობის მუღმივი ადგილის ფლობას მხოლოდ და მხოლოდ ამ საწარმოსათვის საქონლის ან ნაკეთობათა შესყიდვის ან ინფორმაციის შეგროვების მიზნით;

d) საქმიანობისათვის მუღმივი ადგილის ფლობის საწარმოსათვის მხოლოდ მოსამზადებელი ან დამხმარე ხასიათის ნებისმიერი სხვა საქმიანობის განხორციელების მიზნით;

e) საქმიანობის მუღმივი ადგილის ფლობას მხოლოდ და მხოლოდ a)-d) ქვეპუნქტებში ჩამოთვლილ საქმიანობათა სახეობების ნებისმიერი კომბინაციის განსახორციელებლად, იმ პირობით, რომ ასეთი კომბინაციის შედეგად საქმიანობის მუღმივი ადგილზე წარმოქმნილ ერთობლივ საქმიანობას, აქვს მოსამზადებელი ან დამხმარე ხასიათი.

5. ამ მუხლის პირველი და მეორე პუნქტების დებულებათა მიუხედავად, თუ პირი, დამოუკიდებელი სტატუსის მქონე აგენტის გარდა, რომელმაც საუბარია ამ მუხლის მე-6 პუნქტში, ახორციელებს საქმიანობას ერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს სახელით, გააჩნია და ჩვეულებრივ იყენებს პირველ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში უფლებამოსილებას დადოს კონტრაქტები საწარმოს სახელით ან ინახავს საწარმოს კუთვნილ საქონელსა და ნაკეთობებს,

რომლიდანაც ხორციელდება ამ საქონლისა და ნაკეთობების რეგულარული მიწოდება საწარმოს სახელით, მაშინ ეს საწარმო განიხილება, როგორც ამ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მუდმივი წარმომადგენლობის მქონედ ნებისმიერი საქმიანობის მიმართ, რომელსაც ეს პირი ახორციელებს საწარმოსათვის, იმ შემთხვევის გამოკლებით, როცა ამ პირის საქმიანობა შემოიფარგლება ამ მუხლის მე-4 პუნქტში მითითებული საქმიანობით.

6. საწარმო არ განიხილება, როგორც მუდმივი წარმომადგენლობის მქონედ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, თუკი ამ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში იგი ახორციელებს სამეწარმეო საქმიანობას ბროკერის, კომისიონერის ან ნებისმიერი სხვა დამოუკიდებელი სტატუსის მქონე აგენტის მეშვეობით იმ პირობით, რომ ეს პირები მოქმედებენ თავიანთი ჩვეული საქმიანობის ფარგლებში.

7. ის ფაქტი, რომ ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმო აკონტროლებს ან კონტროლირდება მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მიერ ან ახორციელებს სამეწარმეო საქმიანობას ამ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში (მუდმივი წარმომადგენლობის მეშვეობით ან სხვა სახით), თავისთავად არ გადააქცევს ერთ-ერთს ამ საწარმოებიდან მეორის მუდმივ წარმომადგენლობად.

მუხლი 6 **შემოსავლები უძრავი ქონებიდან**

1. ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ მიღებული შემოსავლები მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მდებარე უძრავი ქონებიდან (სოფლისა და საცყეო მეურნეობიდან შემოსავლების ჩათვლით), შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში; 2. გერმინს “უძრავი ქონება” აქვს ის მნიშვნელობა, რომელიც მას გააჩნია იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კანონმდებლობით, რომელშიც მდებარეობს აღნიშნული ქონება. ეს გერმინი ნებისმიერ შემთხვევაში შეიცავს ქონებას, რომელთაც გააჩნიათ დამხმარე ხასიათის უძრავი ქონების მიმართ, სოფლისა და ტყის მეურნეობაში გამოყენებულ პირუტყვს და მოწყობილობებს, უფლებებს, რომელთა მიმართაც იყენებენ მიწის საკუთრებასთან დაკავშირებულ ზოგადი სამართლის დებულებებს, უძრავი ქონების უზურფრუქტს და უფლებას ცვალებად და ფიქსირებულ გადასახადზე, რომლებიც გადაიხდება როგორც კომპენსაცია მინერალური წიაღისეულის მარაგის, წყაროების და სხვა ბუნებრივი რესურსების დამუშავებისათვის ან დამუშავების უფლებისათვის. ამ კონვენციის მე-3 მუხლის პირველი პუნქტის 9) ქვეპუნქტში აღნიშნული საგრანსპორტო საშუალებები არ განიხილებიან როგორც უძრავი ქონება.

3. ამ მუხლის 1-ლი პუნქტის დებულებები გამოიყენება შემოსავლებზე, რომლებიც მიიღება უძრავი ქონების პირდაპირი გამოყენებიდან, იჯარით გაცემიდან ან ნებისმიერი სხვა ფორმით გამოყენებიდან.

4. ამ მუხლის 1-ლი და მე-3 პუნქტების დებულებები გამოიყენება აგრეთვე შემოსავლებზე საწარმოს უძრავი ქონებიდან და შემოსავლებზე უძრავი ქონებიდან, რომელიც გამოიყენება დამოუკიდებელი პირადი მომსახურების გასაწევად.

მუხლი 7 **მოგება სამეწარმეო საქმიანობიდან**

1. ერთი ხელშემკვერელი სახელმწიფოს საწარმოს მოგება დაიბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში, თუ ეს საწარმო არ ახორციელებს სამეწარმეო საქმიანობას მეორე ხელშემკვერელ სახელმწიფოში, იმ განლაგებული მუდმივი წარმომადგენლობის მეშვეობით. თუ საწარმო ამგვარად ახორციელებს სამეწარმეო საქმიანობას, მაშინ მისი მოგება შეიძლება დაიბეგროს მეორე ხელშემკვერელ სახელმწიფოში, მაგრამ მხოლოდ იმ ნაწილში, რომელიც მიეკუთვნება ამ მუდმივ წარმომადგენლობას.

2. ამ მუხლის მე - 3 პუნქტის დებულებათა გათვალისწინებით, თუ ერთი ხელშემკვერელი სახელმწიფოს საწარმო ახორციელებს სამეწარმეო საქმიანობას მეორე ხელშემკვერელ სახელმწიფოში იქ არსებული მუდმივი წარმომადგენლობის მეშვეობით, მაშინ თითოეულ ხელშემკვერელ სახელმწიფოში ამ მუდმივ წარმომადგენლობას მიეკუთვნება მოგება, რომელიც მას შეიძლება მიეღოს, რომ ყოფილიყო განკერძოებული საწარმო იმავე ან ანალოგიური საქმიანობით დაკავებული, იმავე ან ანალოგიურ პირობებში და იმოქმედებდა სრულიად დამოუკიდებლად იმ საწარმოსაგან, რომლის მუდმივ წარმომადგენლობასაც ის წარმოადგენს.

3. მუდმივი წარმომადგენლობის მოგების განსაზღვრისას დასაშვებია იმ ხარჯების გამოქვითვა, რომლებიც გაწეულია ასეთი მუდმივი წარმომადგენლობების მიზნებისათვის მმართველობითი და საერთო ადმინისტრაციული ხარჯების ჩათვლით, იმისგან დამოუკიდებლად, რომ ეს ხარჯები გაწეულია იმ ხელშემკვერელ სახელმწიფოში, სადაც იმყოფება მუდმივი წარმომადგენლობა ან მის ფარგლებს გარეთ, ამ სახელმწიფოს შიდა საკანონმდებლო ნორმების ფარგლებში.

4. თუ ხელშემკვერელ სახელმწიფოში მუდმივი წარმომადგენლობის კუთვნილი მოგების განსაზღვრა ჩვეულებრივ ხორციელდება საწარმოს მოგების მთლიანი თანხის ამ საწარმოს სხვადასხვა ქვედანაყოფებს შორის გადანაწილების საფუძველზე, მაშინ ამ მუხლის მეორე პუნქტში არაფერი არ უშლის ხელშემკვერელ სახელმწიფოს, განსაზღვროს დასაბეგრი მოგება ასეთი გადანაწილების მეშვეობით.

5. მუდმივ წარმომადგენლობას არ დაერიცხება არავითარი მოგება მხოლოდ იმის საფუძველზე, რომ მან შეიძინა საქონელი ან ნაკეთობანი თავისი საწარმოსათვის.

6. თუ მოგება შეიცავს შემოსავლების ისეთ სახეებს, რომლებიც განხილულია ამ კონვენციის სხვა მუხლებში, მაშინ ამ მუხლის დებულება არ შეეხება იმ მუხლების დებულებებს.

მუხლი 8 **საერთაშორისო გადაზიდვები**

1. მოგება, რომელსაც იღებს ერთი ხელშემკვერელი სახელმწიფოს საწარმო, მე-3 მუხლის პირველი პუნქტის გ) ქვეპუნქტში აღნიშნული საერთაშორისო გადაზიდვებში საგრანსპორტო საშუალებების ექსპლუატაციიდან, დაიბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში.

2. ამ მუხლის მიზნებიდან გამომდინარე, მე-3 მუხლის პირველი პუნქტის გ) ქვეპუნქტში აღნიშნულ საერთაშორისო გადაზიდვებში საგრანსპორტო საშუალებების ექსპლუატაციის შედეგად მიღებული შემოსავალი, შეიცავს შემოსავალს, რომელსაც მიიღებს პირი, რომელიც ექსპლუატაციას უწევს ასეთ საგრანსპორტო საშუალებას მათი პირდაპირი გამოყენების, იჯარით გაცემის ან ნებისმიერი სხვა ფორმით გამოყენებიდან

და რომელიც, აგრეთვე, შეიცავს კონგინერების, ტრაილერების და მათთან დაკავშირებული მოწყობილობების გამოყენებას, შენახვას ან იჯარით გაცემას.

3. ამ მუხლის პირველი პუნქტის დებულებები გამოიყენება აგრეთვე პულში, ერთობლივ საწარმოებში ან საგრანსპორტო საშუალებების საექსპლუატაციო საერთაშორისო ორგანიზაციაში მონაწილეობის შედეგად მიღებული შემოსავლების მიმართ.

მუხლი 9 **ასოცირებული საწარმოები**

1. თუ

a) ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმო პირდაპირ ან ირიბად მონაწილეობს მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მართვაში, კონტროლს ან კაპიტალში, ან

b) ერთი და იგივე პირები პირდაპირ ან ირიბად მონაწილეობენ ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს და მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მართვაში, კონტროლსა და კაპიტალში,

და ნებისმიერ შემთხვევაში, ამ ორ საწარმოს შორის კომერციულ და ფინანსურ ურთიერთდამოკიდებულებაში იქმნება ან მყარდება პირობები, განსხვავებული იმათგან, რომლებსაც ადგილი ექნებოდათ ორ დამოუკიდებელ საწარმოს შორის ურთიერთობისას, მაშინ ნებისმიერი მოგება, რომელიც შეიძლება რომელიმე მათგანს დარიცხოდა, მაგრამ ამ პირობების არსებობის გამო არ დაერიცხა, შეიძლება ჩართულ იქნეს ამ საწარმოს მოგებაში და შესაბამისად დაიბეგროს გადასახადით.

2. იმ შემთხვევაში, როდესაც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფო ამ სახელმწიფოს საწარმოს მოგებაში რთავს და შესაბამისად ბეგრავს გადასახადით იმ მოგებას, რომელთან მიმართებაში მეორე ხელშემკვრელი ქვეყნის საწარმო დაექვემდებარა დაბეგრას ამ მეორე სახელმწიფოში, და ასეთი სახით ჩართული მოგება წარმოადგენს მოგებას, რომელიც შეიძლება დარიცხულიყო პირველად ხსენებული სახელმწიფოს საწარმოზე, თუკი ამ ორ საწარმოს შორის იქმნებოდა იგივე ურთიერთობა, როგორც დამოუკიდებელ საწარმოებს შორის, მაშინ ეს მეორე სახელმწიფო მოახდენს მის მიერ ამ მოგებაზე დარიცხული გადასახადის შესაბამის კორექტირებას. ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა კომპეტენტურ ორგანოებს შეუძლიათ აწარმოონ კონსულტაციები ორივე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მოგების დარიცხვის წესის შესახებ შეთანხმების მიღწევის მიზნით.

მუხლი 10 **დივიდენდები**

1. დივიდენდები, რომლებსაც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმო გადაუხდის მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტს, შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. ასეთი დივიდენდები შეიძლება აგრეთვე დაიბეგროს იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომლის რეზიდენტსაც წარმოადგენს დივიდენდის გადამხდელი საწარმო, ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობის შესაბამისად, მაგრამ თუ მიმღები წარმოადგენს დივიდენდების ფაქტიურ მფლობელს, მაშინ ასეთი სახით

გადახდევინებული გადასახადი არ უნდა აღემატებოდეს დივიდენდების საერთო თანხის 10 პროცენტს.

ამ პუნქტის დებულებები არ შეეხება საწარმოს დაბეგვრას იმ მოგებასთან მიმართებით, რომლიდანაც გაიცემა დივიდენდები.

3. ამ მუხლში გამოყენებისას, ტერმინი “დივიდენდები” ნიშნავს შემოსავალს აქციებიდან ან მოგებაში მონაწილეობის სხვა უფლებებიდან, დამფუძნებელთა აქციებიდან ან სხვა უფლებებიდან, რომლებიც არ წარმოადგენენ სავალ ვალდებულებებს, მაგრამ იძლევიან მოგებაში მონაწილეობის უფლებას.

4. ამ მუხლის 1-ლი და მე-2 პუნქტების დებულებები არ გამოიყენება, თუ დივიდენდების ფაქტიური მფლობელი, როგორც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, ახორციელებს სამეწარმეო საქმიანობას მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომლის რეზიდენტიც არის დივიდენდების გადამხდელი საწარმო, იქ არსებული მუდმივი წარმომადგენლობის მეშვეობით ან ამ მეორე სახელმწიფოში ახორციელებს დამოუკიდებელ პირად მომსახურებათა გაწევას იქ არსებული მუდმივი ბაზიდან და საქმიანობა, რომელთა მიმართაც გადაიხდება დივიდენდები, ნამდვილად არის დაკავშირებული ასეთ მუდმივ წარმომადგენლობასთან ან მუდმივ ბაზასთან. ასეთ შემთხვევაში, ვითარებიდან გამომდინარე, გამოიყენება ამ კონვენციის მე-7 ან მე-14 მუხლების დებულებები.

5. იმ შემთხვევაში, როდესაც ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი საწარმო იღებს მოგებას ან შემოსავალს მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოდან, ამ მეორე სახელმწიფოს შეუძლია გაანთავისუფლოს აღნიშნული საწარმოს მიერ გაცემული დივიდენდები გადასახადისაგან, გარდა იმ შემთხვევისა, როცა ეს დივიდენდები გადაიხდება ამ მეორე სახელმწიფოს რეზიდენტზე ან თუ ჰოლდინგი, რომლის მიმართაც გადაიხდება დივიდენდები, ნამდვილად განეკუთვნება მეორე სახელმწიფოში მდებარე მუდმივ წარმომადგენლობას ან მუდმივ ბაზას და არ შეუძლია დაბეგვრას დაუქვემდებაროს საწარმოს გაუნაწილებელი მოგება, მაშინაც კი, თუ დივიდენდები გაიცემა და გაუნაწილებელი მოგება მთლიანად ან ნაწილობრივ შედგება ამ მეორე სახელმწიფოში წარმოქმნილი მოგებისაგან ან შემოსავლებისაგან.

მუხლი 11.

პროცენტი

1. ერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში წარმოქმნილი და მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტისათვის გადახდილი პროცენტები, შეიძლება დაიბეგროს გადასახადით ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. ამასთან, ასეთი პროცენტი შეიძლება დაიბეგროს აგრეთვე იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომელშიც ისინი წარმოიქმნება ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობის შესაბამისად, მაგრამ თუ მიმღები წარმოადგენს პროცენტების ფაქტიურ მფლობელს; ასეთ შემთხვევაში, გადახდევინებული გადასახადი არ უნდა აღემატებოდეს პროცენტების მთლიანი თანხის 10 პროცენტს.

3. ამ მუხლის მე-2 პუნქტის მიუხედავად, არ იბეგრება პროცენტები, რომელიც წარმოიქმნება ერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში და გადაეხდება მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მთავრობას ან მის წარმომადგენლობით ორგანოს.

ხელშემკვრელი სახელმწიფოების კომპეტენტური ორგანოები ურიერთშეთანხმების საფუძველზე დაადგენენ ასეთი ორგანოების ჩამონათვალს.

4. გერმინი "პროცენტი" ამ მუხლში გამოყენებისას ნიშნავს შემოსავალს ნებისმიერი სახის სავალო მოთხოვნიდან, დამოუკიდებლად იმისა, უზრუნველყოფილია თუ არ არის უზრუნველყოფილი გირაოთი და გადაეცემა თუ არ გადაეცემა დებიტორის მოგებაში მონაწილეობის უფლება და კერძოდ, შემოსავალს სახელმწიფო ფასიანი ქაღალდების და შემოსავალს ობლიგაციების ან სავალო ვალდებულებებზე პრემიებისა და მოგებათა ჩათვლით, რომლებიც გადაიხდებიან ამ ფასიან ქაღალდებზე, ობლიგაციებსა და სავალო ვალდებულებებზე. ამ მუხლის მიზნებისათვის, ჯარიმები არათავისდროულ გადახდაზე არ განიხილება, როგორც პროცენტები.

5. ამ მუხლის 1_ლი და მე_2 პუნქტის დებულებები არ გამოიყენება, თუ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, როგორც პროცენტების ფაქტიური მფლობელი, ახორციელებს სამეწარმეო საქმიანობას მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომელშიც წარმოიშობა პროცენტები იქ არსებული მუდმივი წარმომადგენლობის მეშვეობით ან ამ მეორე სახელმწიფოში ეწევა დამოუკიდებელ პირად მომსახურებას აქ მდებარე მუდმივი ბაზის მეშვეობით და სავალო მოთხოვნა, რომლის საფუძველზეც გადაიხდება პროცენტები, ნამდვილად დაკავშირებულია ასეთ მუდმივ წარმომადგენლობასთან ან მუდმივ ბაზასთან. ასეთ შემთხვევაში, ვითარებიდან გამომდინარე, გამოიყენება ამ კონვენციის მე_7 და მე_14 მუხლების დებულებები.

6. ითვლება, რომ პროცენტები წარმოიქმნება ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, თუ გადამხდელად გამოდის თვითონ ეს სახელმწიფო, მისი ორგანოები ან ამ სახელმწიფოს რეზიდენტი. თუ, ამასთან, პროცენტების გადამხდელ პირს, მიუხედავად იმისა, არის თუ არა იგი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, გააჩნია ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მუდმივი წარმომადგენლობა ან მუდმივი ბაზა, რომლებთანაც დაკავშირებით წარმოიქმნა დავალიანება, რომელზეც გადაიხდება პროცენტები და ამ პროცენტების გადახდის ხარჯებს ეწევა მუდმივი წარმომადგენლობა ან მუდმივი ბაზა, მაშინ ითვლება, რომ ასეთი პროცენტები წარმოიქმნება იმ სახელმწიფოში, რომელშიც მდებარეობს მუდმივი წარმომადგენლობა ან მუდმივი ბაზა. 7. თუ პროცენტების გადამხდელსა და ფაქტიურ მფლობელს შორის ან მათსა და რომელიმე მესამე პირს შორის განსაკუთრებულ ურთიერთობათა არსებობის გამო სავალო მოთხოვნაზე განკუთვნილი პროცენტული თანხა, რომლის საფუძველზეც იგი გადაიხდება, ნებისმიერი მიზეზით აჭარბებს თანხას, რომელიც შეთანხმებული იქნებოდა პროცენტის გადამხდელსა და ფაქტიურ მფლობელს შორის ასეთი ურთიერთობების არსებობისას, მაშინ ამ მუხლის დებულებები გამოიყენება მხოლოდ უკანასკნელად ხსენებული პროცენტული თანხების მიმართ. ამ შემთხვევაში, ზედმეტად გადახდილი სახსრები ექვემდებარება დაბეგვრას ყოველი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კანონმდებლობის შესაბამისად ამ კონვენციის სხვა დებულებების გათვალისწინებით.

მუხლი 12 როიალტი

1. ერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში წარმოქმნილი და მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოს რეზიდენტისათვის გადახდილი როიალტი შეიძლება დაიბეგროს გადასახადით ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. ამასთან, ასეთი როიალტი შეიძლება დაიბეგროს ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომელშიც იგი წარმოიქმნება ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობის

შესაბამისად, მაგრამ იმ შემთხვევაში, როდესაც მიმღები წარმოადგენს ასეთი შემოსავლების ფაქტიურ მფლობელს; ასეთ შემთხვევაში, გადასახადი არ უნდა აღემატებოდეს გადასახადების საერთო თანხის 10 პროცენტს.

3. ამ მუხლში გამოყენებისას გერმინი “როიალტი” ნიშნავს ნებისმიერი სახის გადასახდელს, რომლებიც მიიღება ანაზღაურების სახით ლიგერატურის, ხელოვნების ან მეცნიერების ნებისმიერი ნაწარმოების გამოყენების ან გამოყენებაზე საავტორო უფლების გაცემისათვის (რადიო ან ტელემაუწყებლობისათვის გამოყენებული კინემატოგრაფიული ფილმების, ნებისმიერი ფილმების ან ჩანაწერების ჩათვლით), პატენტის, ნოუ-ჰაუს, სავაჭრო მარკის, ნახაზის ან მოდელის, სქემის, კომპიუტერული პროგრამის, საიდუმლო ფორმულის ან პროცესის, ან სამრეწველო, კომერციული, ან სამეცნიერო გამოცდილების შესახებ ინფორმაციით სარგებლობაზე ან სარგებლობისათვის უფლების გაცემაზე.

4. ამ მუხლის პირველი და მეორე პუნქტის დებულებები არ გამოიყენება, თუ როიალტის ფაქტიური მფლობელი, როგორც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, ახორციელებს სამეწარმეო საქმიანობას მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, სადაც წარმოიქმნება როიალტი, იქ არსებული მუდმივი წარმომადგენლობის მეშვეობით ან ეწევა ამ მეორე სახელმწიფოში დამოუკიდებელ პირად მომსახურებას იქ არსებული მუდმივი ბაზის მეშვეობით, და უფლება ან ქონება, რომლის მიმართაც გადაიხდება როიალტი, ნამდვილად არის დაკავშირებული ამ მუდმივ წარმომადგენლობასთან ან მუდმივ ბაზასთან. ამ შემთხვევაში, გარემოებათა შესაბამისად, გამოიყენება ამ კონვენციის მე-7 ან მე-14 მუხლების დებულებები.

5. ითვლება, რომ როიალტი წარმოიქმნება ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, თუ გადახდელად გამოდის თვითონ ეს სახელმწიფო, მისი ორგანოები ან ამ სახელმწიფოს რეზიდენტი. თუ, ამასთან, როიალტის გადახდელ პირს, მიუხედავად იმისა, არის თუ არა იგი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, გააჩნია ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მუდმივი წარმომადგენლობა ან მუდმივი ბაზა, რომლებთან დაკავშირებითაც გადაიხდება როიალტი, და ამ შემოსავლების გადახდის ხარჯებს ეწევა ასეთი მუდმივი წარმომადგენლობა ან მუდმივი ბაზა, მაშინ ითვლება, რომ ასეთი როიალტი წარმოიქმნება იმ სახელმწიფოში, რომელშიც მდებარეობს მუდმივი წარმომადგენლობა ან მუდმივი ბაზა.

6. თუ გადახდელსა და ფაქტიურ მფლობელს შორის ან მათ და რომელიმე მესამე პირს შორის განსაკუთრებული ურთიერთობების გამო როიალტის თანხა, ნებისმიერი მიზეზის გამო, აჭარბებს თანხას, რაც შეთანხმებული იქნებოდა გადახდელსა და ფაქტიურ მფლობელს შორის ასეთი ურთიერთობების არ არსებობისას, მაშინ ამ მუხლის დებულებები გამოიყენება მხოლოდ უკანასკნელად ხსენებული თანხის მიმართ. ასეთ შემთხვევაში, გადასახადის ნამეტი ნაწილი ექვემდებარება დაბეგვრას ყოველი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კანონმდებლობის შესაბამისად, ამ კონვენციის სხვა დებულებების გათვალისწინებით.

მუხლი 13

შემოსავლები ქონების განსხვავებიდან

1. შემოსავლები, რომლებსაც იღებს ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მდებარე უძრავი ქონების გასხვავებიდან, როგორც ეს განსაზღვრულია მე-6 მუხლში, შეიძლება დაიბეგროს გადასახადებით ამ

მეორე სახელმწიფოში.

2. შემოსავლები იმ მოძრავე ქონების გასხვისებიდან, რომელიც შეადგენს ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მიერ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში შექმნილი მუდმივი წარმომადგენლობის ქონების ნაწილს ან შემოსავლები ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს განკარგულებაში მყოფი მუდმივი ბაზის კუთვნილი მოძრავე ქონების გასხვისებიდან, რომელიც მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში იმყოფება დამოუკიდებელი პირადი მომსახურების გასაწევად, ასეთი მუდმივი წარმომადგენლობის (ცალკე ან მთელ საწარმოსთან ერთობლივად) გასხვისებიდან მიღებული შემოსავლების ჩათვლით ან ასეთი მუდმივი ბაზის გასხვისებიდან მიღებული შემოსავალი, შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

3. შემოსავლები, რომლებიც მიიღება ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მიერ ამ კონვენციის მე_3 მუხლის პირველი პუნქტის ე) ქვეპუნქტში აღნიშნული საერთაშორისო გადაზიდვებში ექსპლუატირებული საგრანსპორტო საშუალებებიდან და ასეთი საგრანსპორტო საშუალებების ექსპლუატაციასთან დაკავშირებული მოძრავე ქონების გასხვისებიდან, დაიბეგრება მხოლოდ ამ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში.

4. შემოსავლები ნებისმიერი სხვა ქონების გასხვისებიდან, გარდა იმისა, რომელმაც ლაპარაკია 1_ლი, მე_2 და მე_3 პუნქტებში, დაიბეგრება გადასახადით მხოლოდ იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომლის რეზიდენტსაც წარმოადგენს ქონების გამსხვისებელი პირი.

მუხლი 14

შემოსავლები დამოუკიდებელი პირადი მომსახურებიდან

1. შემოსავალი, რომელსაც იღებს ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი პროფესიონალური მომსახურების ან სხვა დამოუკიდებელი ხასიათის საქმიანობის შედეგად, იბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში, იმ შემთხვევების გამოკლებით, როცა მას გააჩნია მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მუდმივი ბაზა, რომელსაც იგი იყენებს ასეთი საქმიანობისათვის. თუ მას გააჩნია ასეთი მუდმივი ბაზა, მაშინ აღნიშნულ ბაზასთან დაკავშირებული შემოსავალი შეიძლება დაიბეგროს ამ სხვა სახელმწიფოში, მაგრამ მხოლოდ იმ ნაწილში, რომელიც განეკუთვნება ამ მუდმივ ბაზას.

2. გერმინი “პროფესიონალური მომსახურება” შეიცავს, კერძოდ, დამოუკიდებელ სამეცნიერო, ლიგერატურულ, სამსახიობო, საგანმანათლებლო ან სასწავლო საქმიანობას, აგრეთვე ექიმების, ადვოკატების, ინჟინრების, არქიტექტორების, სტომატოლოგების და ბუღალტრების დამოუკიდებელ საქმიანობას.

3. ამ მუხლის პირველი პუნქტის დებულებების მიუხედავად, შემოსავალი მიღებული ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ გაწეული პროფესიული მომსახურებისათვის ან სხვა დამოუკიდებელი ხასიათის საქმიანობისათვის იბეგრება მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, თუ ფიზიკური პირი იმყოფება მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში პერიოდის ან პერიოდების განმავლობაში, რომლებიც საერთო ჯამში აღემატება 183 დღეს ნებისმიერ თორმეტთვიან პერიოდში, მიუხედავად იმისა ფლობს თუ არა იგი მუდმივ ბაზას ასეთი მომსახურების გასაწევად ან საქმიანობისათვის.

მუხლი 15

დაქირავებული შრომით მიღებული შემოსავლები

1. ამ კონვენციის მე_16, მე-18, მე_19 და მე-20 მუხლების დებულებათა გათვალისწინებით, ერთი ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ დაქირავებული შრომით მიღებული გასამრჯელო, ხელფასი და სხვა მსგავსი ანაზღაურებანი, იბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში, თუ დაქირავებული შრომა არ ხორციელდება მეორე სახელმწიფოში. თუ დაქირავებული შრომა ხორციელდება ასეთი სახით, მაშინ მიღებული ანაზღაურებანი შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. ამ მუხლის პირველი პუნქტის დებულებათა მიუხედავად, ერთი ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ მეორე ხელშემკვერელი სახელმწიფოში განხორციელებული დაქირავებული შრომიდან მიღებული გასამრჯელო, იბეგრება გადასახადით მხოლოდ პირველ სახელმწიფოში, თუ:

a) მიმღები იმყოფება მეორე ხელშემკვერელ სახელმწიფოში 183 დღემ ნაკლებ ხანს, ნებისმიერი თორმეტთვიანი პერიოდის ან პერიოდების განმავლობაში; და

b) გასამრჯელო გაიცემა დამქირავებლის მიერ ან დამქირავებლის სახელით, რომელიც არ წარმოადგენს მეორე სახელმწიფოს რეზიდენტს; და

c) გასამრჯელოს გაცემაზე ხარჯებს არ ეწევა მუდმივი წარმომადგენლობა ან მუდმივი ბაზა, რომლებიც დამქირავებელს გააჩნია მეორე სახელმწიფოში.

3) ამ მუხლის წინა დებულების მიუხედავად, გასამრჯელო, რომელიც მიიღება ამ კონვენციის მე_3 მუხლის პირველი პუნქტის g) ქვეპუნქტში აღნიშნული საერთაშორისო გადაზიდვებში ექსპლუატირებული საგრანსპორტო საშუალებებზე განხორციელებულ დაქირავებულ შრომასთან, შეიძლება დაიბეგროს გადასახადით იმ ხელშემკვერელ სახელმწიფოში, რომლის რეზიდენტსაც წარმოადგენს ექსპლუატირებული საგრანსპორტო საშუალებების საწარმო.

მუხლი 16

ღირექტორთა ჰონორარები

ღირექტორთა ჰონორარები და სხვა მსგავსი შემოსავლები, რომლებსაც მიიღებს ერთი ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, როგორც მეორე ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტი საწარმოს ღირექტორთა საბჭოს ან საწარმოს ანალოგიური ორგანოს წევრი, შეიძლება დაიბეგროს გადასახადით ამ მეორე სახელმწიფოში.

მუხლი 17

მსახიობები და სპორტსმენები

1. ამ კონვენციის მე_14 და მე_15 მუხლების დებულებათა მიუხედავად, შემოსავალი, რომელსაც მიიღებს ერთი ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, როგორც ხელოვნების მუშაკი როგორც თეატრის, კინოს, რადიოს ან ტელევიზიის მსახიობი ან მუსიკოსი, ან როგორც სპორტსმენი, მის მიერ მეორე ხელშემკვერელ სახელმწიფოში განხორციელებული პირადი საქმიანობიდან, შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. თუ შემოსავალი პირადი საქმიანობიდან, რომელსაც განახორციელებს მსახიობი ან სპორტსმენი, როგორც ასეთი, დაერიცხება არა თვით მას, არამედ სხვა

პირს, მაშინ ეს შემოსავალი მიუხედავად ამ კონვენციის მე_7, მე_14 და მე_15 მუხლების დებულებისა, შეიძლება დაიბეგროს იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომელშიც ხორციელდებოდა აღნიშნული მსახიობებისა და სპორტსმენების საქმიანობა.

მუხლი 18 **პენსიები**

პენსიები და სხვა მსგავსი ანაზღაურებანი, რომლებიც გადაიხდება ხელშემკვრელი სახელმწიფოს წყაროებიდან, შეიძლება დაიბეგროს მხოლოდ ამ სახელმწიფოში.

მუხლი 19 **სახელმწიფო სამსახური**

1. ხელშემკვრელი სახელმწიფოს ან მისი ორგანოების მიერ ფიზიკური პირისადმი ამ სახელმწიფოსათვის გაწეული სამსახურისათვის გადახდილი გასამრჯელო, იბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში.

2) ამ მუხლის პირველი პუნქტის დებულებების მიუხედავად, ასეთი ანაზღაურება იბეგრება მხოლოდ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, თუ სამსახური ხორციელდება ამ სახელმწიფოში და მიმღები წარმოადგენს ამ სახელმწიფოს რეზიდენტს, რომელიც:

- a) არის ამ სახელმწიფოს ეროვნული პირი; ან
- b) არ გახდა ამ სახელმწიფოს რეზიდენტი მხოლოდ აღნიშნული სამსახურის გაწევის მიზნით.

მუხლი 20 **სტუდენტები**

სტუდენტის ან პრაქტიკანტის მიერ მიღებული ანაზღაურებანი, რომელიც ერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში უშუალოდ ჩამოსვლამდე იყო ან არის მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოს რეზიდენტი და აღნიშნულ პირველ სახელმწიფოში იმყოფება მხოლოდ და მხოლოდ პრაქტიკის გასასვლელად ან განათლების მიღების მიზნით, ხოლო ეს ანაზღაურებანი განკუთვნილია საცხოვრებლად, პრაქტიკის გასასვლელად და განათლების მისაღებად, აღნიშნული ანაზღაურებანი არ დაიბეგრება გადასახადით ამ სახელმწიფოში, თუ ამ ანაზღაურების წყაროები ამ სახელმწიფოს ფარგლებს გარეთ მდებარეობს.

მუხლი 21 **სხვა შემოსავლები**

1. ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის შემოსავლების სახეები, რომლებიც არ არიან მოხსენებული ამ კონვენციის წინა მუხლებში, ექვემდებარებიან დაბეგრას ამ სახელმწიფოში.

2. ამასთან, ასეთი შემოსავლები შეიძლება დაიბეგროს ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, სადაც ისინი წარმოიქმნებიან, ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობის

შესაბამისად.

მუხლი 22 **ქონება**

1. უძრავი ქონება, რომელმაც ლაპარაკია ამ კონვენციის მე-6 მუხლში და რომელიც წარმოადგენს ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის საკუთრებას და მდებარეობს მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. მოძრავი ქონება, რომელიც წარმოადგენს ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მუდმივი წარმომადგენლობის ქონების ნაწილს და რომელიც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს გააჩნია მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში ან წარმოდგენილია იმ მუდმივ ბაზასთან დაკავშირებული მოძრავი ქონებით, რომელიც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტს გააჩნია მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში დამოუკიდებელი პირადი მომსახურების გაწევის მიზნებისათვის, შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

3. ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის საერთაშორისო გადაზიდვებში ექსპლუატირებული სატრანსპორტო საშუალებები და ასეთი სატრანსპორტო საშუალებების ექსპლუატაციასთან დაკავშირებული მოძრავი ქონება იბეგრება მხოლოდ ამ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში.

4. ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის ქონების ყველა სხვა სახეები იბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში.

მუხლი 23 **ორმაგი დაბეგვრის თავიდან აცილება**

1. თუ ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი იღებს შემოსავალს ან ფლობს ქონებას, რომელიც ამ კონვენციის დებულებების შესაბამისად შეიძლება დაიბეგროს მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, მაშინ, ამ შემოსავალსა და ქონებაზე დაბეგვრის თანხა, რომელიც ექვემდებარებოდა გადახდას იმ მეორე სახელმწიფოში, ექვემდებარება გადასახადიდან გამოქვითვას, რომელიც გადაიხდება ამ რეზიდენტის მიერ, პირველ ხსენებულ სახელმწიფოში ასეთ შემოსავალთან დაკავშირებით. ამასთან, ასეთი გამოქვითვა არ გადაამეცებს ასეთ შემოსავალსა და ქონებაზე პირველად ხსენებული სახელმწიფოს გადასახადის თანხას, რომელიც გამოთვლილია მისი საგადასახადო კანონმდებლობის შესაბამისად.

2. თუ, ამ კონვენციის ნებისმიერ დებულებათა შესაბამისად, ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ მიღებული შემოსავალი ან ქონება განთავისუფლებულია გადასახადისაგან ამ სახელმწიფოში, ამ რეზიდენტის შემოსავლის ან ქონების დარჩენილ ნაწილზე გადასახადის თანხის განსაზღვრისას, ამ სახელმწიფოს შეუძლია მხედველობაში მიიღოს გადასახადისაგან განთავისუფლებული შემოსავალი ან ქონება.

მუხლი 24

არადისკრიმინაცია

1. ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს ეროვნული პირი არ დაექვემდებარება მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში განსხვავებულ ან უფრო მძიმე დაბეგვრას ან მასთან დაკავშირებულ რაიმე ვალდებულებებს, ვიდრე დაბეგვრას და მასთან დაკავშირებულ ვალდებულებებს, რომლებსაც ექვემდებარებიან ან შეიძლება დაექვემდებარონ ამ მეორე სახელმწიფოს ეროვნული პირები იმავე გარემოებებში, კერძოდ, რეზიდენციის თვალსაზრისით. ეს დებულება 1_ლი მუხლის დებულებების მიუხედავად გამოიყენება, აგრეთვე ფიზიკური პირების მიმართ, რომლებიც არ არიან ერთი ან ორივე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტები.

2. მოქალაქეობის არმქონე პირები, რომლებიც წარმოადგენენ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტებს, არც ერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში არ უნდა დაექვემდებარონ ნებისმიერ დაბეგვრას ან ნებისმიერ მასთან დაკავშირებულ ვალდებულებებს, განსხვავებულს ან უფრო მძიმეს, ვიდრე დაბეგვრა და მასთან დაკავშირებული ვალდებულებები, რომლებსაც ექვემდებარებიან ამ სახელმწიფოთა ეროვნული პირები იმავე პირობებში.

3. იმ მუდმივი წარმომადგენლობის დაბეგვრა, რომელიც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს გააჩნია მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, არ უნდა იყოს ნაკლებად ხელსაყრელი ამ მეორე სახელმწიფოში, ვიდრე ამ მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოთა დაბეგვრა, რომლებიც ამგვარ საქმიანობას ახორციელებენ ამ მეორე სახელმწიფოში.

4. ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმო, რომლის კაპიტალი მთლიანად ან ნაწილობრივ ეკუთვნის მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოს ერთ ან რამდენიმე რეზიდენტს ან მთლიანად ან ნაწილობრივ კონტროლირდება მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს ერთი ან რამდენიმე რეზიდენტის მიერ, პირველად ხსენებულ სახელმწიფოში არ უნდა დაექვემდებაროს ნებისმიერ დაბეგვრას ან მასთან დაკავშირებულ ნებისმიერ ვალდებულებებს, განსხვავებულს ან უფრო დამამძიმებელს, ვიდრე დაბეგვრა ან მასთან დაკავშირებული ვალდებულებები, რომლებსაც შეიძლება დაექვემდებაროს პირველად ხსენებული სახელმწიფოს სხვა მსგავსი საწარმოები.

5. ამ მუხლის არც ერთი დებულება არ იქნება გაგებული ისე, როგორც სავალდებულო ხელშემკვრელი სახელმწიფოსათვის მიანიჭოს პირს, რომელიც არ წარმოადგენს მის რეზიდენტს რაიმე პერსონალური განთავისუფლებები, შეღავათები და შემცირებები გადასახადებზე, რაც მიენიჭებათ მისი რეზიდენტობის მქონე პირებს.

6. ამ მუხლის დებულებები გამოიყენება გადასახადებზე, რომლებზეც ვრცელდება ეს კონვენცია.

მუხლი 25

ურთიერთთანხმობის პროცედურა

1. თუ ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი თვლის, რომ ერთი ან ორივე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მოქმედება იწვევს ან გამოიწვევს მის დაბეგვრას კონვენციის დებულებების წინააღმდეგ, მას შეუძლია, ამ სახელმწიფოთა ეროვნული კანონმდებლობით გათვალისწინებული დაცვის საშუალებათა მიუხედავად,

წარადგინოს თავისი შემთხვევა განსახილველად იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოებში, რომლის რეზიდენსაც იგი წარმოადგენს ან, თუ მისი შემთხვევა ექვემდებარება 24_ე მუხლის 1_ლი პუნქტის მოქმედებას, იმ სახელმწიფოში, რომლის ეროვნულ პირსაც იგი წარმოადგენს. განცხადება წარდგენილ უნდა იქნეს სამი წლის განმავლობაში პირველი შეტყობინებიდან იმ მოქმედებათა შესახებ, რომლებიც იწვევენ გადასახადით დაბეგვრას ამ კონვენციის დებულებათა შეუსაბამოდ.

2. კომპეტენტური ორგანო შეეცდება, თუ იგი განცხადებას დასაბუთებულად ჩათვლის, და თუ მას თვითონ არ შეუძლია მივიდეს დამაკმაყოფილებელ გადაწყვეტილებამდე, მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოსთან ურთიერთშეთანხმებით გადაწყვიტოს საკითხი კონვენციასთან შეუსაბამო დაბეგვრის თავიდან აცილების მიზნით.

3. ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა კომპეტენტური ორგანოები შეეცდებიან ურთიერთშეთანხმებით გადაწყვიტონ ნებისმიერი სიძნელე ან გაუგებრობა, რომლებიც წარმოიშობა კონვენციის განმარტების ან გამოყენებისას. მათ შეუძლიათ აგრეთვე აწარმოონ ერთმანეთთან კონსულტაციები ორმაგი დაბეგვრის თავიდან აცილების მიზნით, კონვენციით გაუთვალისწინებულ შემთხვევაშიც.

4. ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა კომპეტენტურ ორგანოებს შეუძლიათ შევიდნენ ერთმანეთთან პირდაპირ კონტაქტში წინამორბედ პუნქტების გაგებაში თანხმობის მიღწევის მიზნით.

მუხლი 26 **ინფორმაციის გაცვლა**

1. ხელშემკვრელი სახელმწიფოების კომპეტენტური ორგანოები ცვლიან იმ ინფორმაციას, რომელიც აუცილებელია ამ კონვენციის დებულებათა ან ხელშემკვრელი სახელმწიფოების კანონმდებლობის შესრულებისა და, მათ შორის გადასახადებისაგან თავის არიდებისათვის იმ გადასახადებზე, რომლებზედაც კონვენცია ვრცელდება იმ ზომით, ვიდრე დაბეგვრა არ ეწინააღმდეგება კონვენციას, ხელშემკვრელი სახელმწიფოების მიერ მიღებული ნებისმიერი ინფორმაცია ითვლება კონფიდენციალურად და ეცნობება მხოლოდ იმ პირებს (სასამართლოებისა და ადმინისტრაციული ორგანოების ჩათვლით), რომლებიც დაკავებული არიან იმ გადასახადების შეფასებით ან აკრეფით, იძულებითი წესით ამოღებით ან სასამართლო დევნით, ან იმ აღნიშნულ გადასახადებთან დაკავშირებული აპელაციების განხილვით, რომლებზეც ვრცელდება კონვენცია. ეს პირები ან ორგანოები ამ ინფორმაციებს გამოიყენებენ მხოლოდ დასახელებული მიზნებისათვის. მათ შეუძლიათ ამ ინფორმაციის გახსნა სასამართლოს ღია სხდომის მსვლელობაში ან სასამართლო გადაწყვეტილებების მიღებისას.

2. არც ერთ შემთხვევაში 1_ლი პუნქტის დებულებები არ იქნება განმარტებული, როგორც სავალდებულო რომელიმე ხელშემკვრელი სახელმწიფოსათვის:

a) გააგარონ ადმინისტრაციული ღონისძიებები, რომლებიც ეწინააღმდეგება ამა თუ იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოს კანონმდებლობას ან ადმინისტრაციულ პრაქტიკას;

b) მიაწოდონ ინფორმაცია, რომელიც არ შეიძლება მიღებული იქნეს ამა თუ იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კანონმდებლობით ან ჩვეულებრივი ადმინისტრაციული პრაქტიკის მსვლელობისას;

c) გასცენ ინფორმაცია, რომელმაც შეიძლება გახსნას რაიმე სავაჭრო,

სამეწარმეო, სამრეწველო, კომერციული ან პროფესიონალური საიდუმლოება, ან სავაჭრო პროცესი, ან ინფორმაცია, რომლის გახსნაც ეწინააღმდეგება სახელმწიფოს პოლიტიკას.

მუხლი 27

დიპლომატიური წარმომადგენლობებისა და საკონსულო დაწესებულებების თანამშრომლები

ამ კონვენციის არც ერთი დებულება არ ეხება დიპლომატიური წარმომადგენლობისა და საკონსულო დაწესებულების თანამშრომლების საგადასახადო პრივილეგიებს, რაც დადგენილია საერთაშორისო სამართლის საყველთაო ნორმების ან სპეციალური შეთანხმებების საფუძველზე.

მუხლი 28

ძალაში შესვლა

1. ხელშემკვრელი სახელმწიფოები დიპლომატიური არხების მეშვეობით აცნობებენ ერთმანეთს ყველა ფორმალობების შესრულების შესახებ, რაც თითოეული მათგანის შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად, აუცილებელია ამ კონვენციის ძალაში შესვლისათვის.

2. ეს კონვენცია ძალაში შედის ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული უკანასკნელი შეცვობინების მიღების დღიდან და მისი დებულებები გამოიყენება:

a) წყაროსთან ამოღებული გადასახადების მიმართ_შემოსავლებიდან, რომლებიც გადაიხდება ან დაირიცხება იმ კალენდარული წლის პირველი იანვრიდან ან მის შემდეგ, რომელიც მოსდევს ამ კონვენციის ძალაში შესვლის წელიწადს;

b) სხვა გადასახადების მიმართ_საგადასახადო პერიოდებისათვის, რომელიც იწყება კალენდარული წლის პირველი იანვრიდან ან მის შემდეგ, რომელიც მოსდევს ამ კონვენციის ძალაში შესვლის წელიწადს.

მუხლი 29

მოქმედების შეწყვეტა

ეს კონვენცია ძალაში რჩება მანამდე, ვიდრე ერთ_ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფო არ მოახდენს მის დენონსირებას. თითოეულ ხელშემკვრელ სახელმწიფოს შეუძლია კონვენციის დენონსირება დიპლომატიური არხების საშუალებით დენონსაციის შესახებ შეცვობინების გადაცემის გზით, ნებისმიერი კალენდარული წლის გასვლამდე არაუგვიანეს ექვსი თვისა. ასეთ შემთხვევაში კონვენცია წყვეტს მოქმედებას:

a) წყაროსთან ამოღებული გადასახადების მიმართ_შემოსავლებიდან, რომლებიც გადაიხდება ან დაირიცხება იმ კალენდარული წლის პირველი იანვრიდან ან მის შემდეგ, რომელიც მოსდევს წელიწადს, რომელშიც ასეთი შეცვობინება იქნა გადაცემული;

b) სხვა გადასახადების მიმართ_საგადასახადო პერიოდებისათვის, რომელიც იწყება კალენდარული წლის პირველი იანვრიდან ან მის შემდეგ, რომელშიც ასეთი

შეგყობინება იქნა გადაცემული;

შესრულებულია ქ. ბაქოში, 1997 წლის 18 თებერვლს, ორ ნამდვილ ეგზემპლარად ქართულ, აზერბაიჯანულ და რუსულ ენებზე, ამასთან ყველა ტექსტს გააჩნია თანაბარი ძალა.

ამ კონვენციის დებულებების ახსნა-განმარტებაში წარმოშობილი უთანხმოების შემთხვევაში, უპირატესობა ენიჭება ტექსტს რუსულ ენაზე.

საქართველოს მთავრობის
სახელით

აზერბაიჯანის რესპუბლიკის
მთავრობის სახელით